

i Finansudvalget enig om at nedsætte Bevillingerne til Skytteforeningerne, men i sidste Øjeblik var der meget virksomme Kræfter i Gang her i Folketingssalen, og det lykkedes saa at faa omstyrtet den Beslutning, som Finansudvalget enstemmig havde vedtaget, saaledes at Nedsættelsen ikke fandt Sted. Vi have ment, at der er al Grund til at foretage denne Nedsættelse. Jeg skal ikke nøjere komme ind herpaa, da jeg udførligt har omtalt det ved tidligere Lejligheder.

Angaaende Teknisk Selskabs Skole har der ogsaa været ført nogle Forhandlinger, idet man fra denne Skoles Side ønsker Tilskuddet noget forhøjet. Det er meget naturligt, at Skolen maa have flere Indtægter; thi med de Indtægter, Skolen har i Øjeblikket, er det ikke muligt at imødekomme de Krav, som stilles fra Lærernes Side. De Lønninger, som Lærerne ved Teknisk Selskabs Skole faa, ere betydelig lavere end de Lønninger, der betales for tilsvarende Arbejde ved lignende Undervisning her i Byen. Jeg skal saaledes f. Eks. nævne, at Timelønnen ved Københavns kommunale Fortsættelsesundervisning er noget højere, og den, der betales ved Købmandsskolen, er betydelig højere end den Timeløn, der betales ved det Tekniske Selskabs Skole, og det vil sikkert ikke i Længden være muligt at faa de nødvendige Lærerkrafter, hvis ikke Skolen kan forhøje Lærerlønningerne paa tilsvarende Maade.

Jeg skal derefter omtale et Spørgsmaal, som ogsaa har været til Behandling adskillige Gange her i Tinget. Det vedrører Løn- og Pensionsforholdene for Arbejdere og Funktionærer ansatte ved den Grønlandske Handel. Det er egentlig et ret gammelt Spørgsmaal. Det skriver sig allerede fra 90erne. Den Gang udtalte den daværende Ordfører for Tillægsbevillingsloven, nuværende Landstingsmand Enevold Sørensen, her i Tinget, at man burde for Grønlandske Handels Vedkommende stræbe hen til, at der blev givet Arbejdere og Funktionærer en Pensionslov. Det er først og fremmest en saadan, disse Arbejdere og Funktionærer ønske. De have ingen Ret eller Adkomst til Pension, og da vi nu have givet Pensionslove for saa godt som alle Statens Tjenestemænd og Arbejdere, er det underligt, at man har

glemt disse og ikke har villet imødekomme de berettigede Krav, de fremsætte. En Pensionslov hører jo ikke til de Love, som i Øjeblikket paakræve store Udgifter, den kræver maaske saa godt som slet ingen øjeblikkelige Udgifter for Staten, men selvfølgelig ville de komme med Tiden. Derimod giver den de ansatte Arbejdere en Sikkerhed og Garanti, og det er uanstændigt at ville byde — som man nu gør — en gammel anset Skibsfører, der maaske har faret i 30—40—50 Aar fra Danmark til Grønland og har sat sit Liv i Vove, kan man godt sige, hver Gang han gaar ud paa den Tur, en Understøttelse af 800 Kr., naar han bliver afløst. En Styrmand giver man 400 Kr. En Arbejder faar en Understøttelse, der for hver Gang fastsættes paa Finansloven, og som i Regelen ikke andrager mere, end samme Arbejder vilde kunne faa i Alderdomsunderstøttelse. Spørgsmaalet har været fremme, kan jeg sige, hvert Aar i en Aarrække. Jeg havde haft det Haab, at det i Fjor skulde være lykkedes at komme til en endelig Ordning af Sagen. Den daværende Indenrigsminister, det nuværende ærede Medlem fra Rudkøbing (P. Munch), udtalte den Gang, at der var gjort Forarbejder til en Pensionslov, at disse laa i Indenrigsministeriet, og han haabede inden ret lang Tid at kunne fremsætte Forslag i den Retning. Men da han nu har vejet Magten, og vi have faaet en ny Indenrigsminister, vil jeg gerne tillade mig at henlede den nuværende ærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa de Udtalelser, der den Gang bleve fremsatte, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister paa dette Punkt vil vedstaa Arv og Gæld.

Til Slutning skal jeg kun omtale et Spørgsmaal, som findes allersidst i Betænkningen. Det angaar rentebærende Udlaan til Haandværkere og smaa industri-drivende. Der findes til dette Øjemed opført et Beløb paa 75,000 Kr., og dette Beløb er udlaant til 50 Laansøgere. Der har imidlertid meldt sig langt flere, ialt 132 Ansøgere. Man har altsaa imødekommet de 50, men maattet afvise de 82, fordi Pengene ikke strakte til. Jeg tror, at Staten har megen Glæde af de Udlaan, der saaledes gives til Haandværkere og smaa industridrivende. Saa vidt mig bekendt